

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Margarita Isabel Vega González

κατά

Consejería de Hacienda y Sector Público del gobierno del Principado de Asturias

Διατακτικό

- 1) Η ρήτρα 4, σημείο 1, της συμφωνίας-πλαisiού για την εργασία ορισμένου χρόνου, η οποία συνήφθη στις 18 Μαρτίου 1999 και έχει προσαρτηθεί στην οδηγία 1999/70/EK του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP, έχει την έννοια ότι στον όρο «συνθήκες απασχόλησης» που περιέχει η διάταξη αυτή εμπίπτει το δικαίωμα ενός εργαζομένου που εξελέγη σε κοινοβουλευτικό αξίωμα να λάβει έκτακτη άδεια, προβλεπόμενη από την εθνική νομοθεσία, δυνάμει της οποίας αναστέλλεται η σχέση εργασίας, έτσι ώστε να διασφαλίζονται η διατήρηση της θέσεως εργασίας του εργαζομένου αυτού και το δικαίωμά του προαγωγής έως τη λήξη της κοινοβουλευτικής του θητείας.
- 2) Η ρήτρα 4 της συμφωνίας πλαisiού για την εργασία ορισμένου χρόνου που έχει προσαρτηθεί στην οδηγία 1999/70 έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία αποκλείει κατ' απόλυτο τρόπο τη χορήγηση σε εργαζόμενο με σχέση εργασίας ορισμένου χρόνου που πρόκειται να αναλάβει πολιτικό αξίωμα άδειας δυνάμει της οποίας αναστέλλεται η σχέση εργασίας έως ότου ο εργαζόμενος αυτός επανέλθει στη θέση του μετά τη λήξη της εν λόγω θητείας, ενώ το δικαίωμα αυτό αναγνωρίζεται στους εργαζομένους με σχέση εργασίας αορίστου χρόνου.

(¹) EE C 211 της 13.6.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 20ής Δεκεμβρίου 2017 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — *Impresa di Costruzioni Ing. E. Mantovani SpA, Guerrato SpA κατά Provincia autonoma di Bolzano, Agenzia per i procedimenti e la vigilanza in materia di contratti pubblici di lavori servizi e forniture (ACP), Autorità nazionale anticorruzione (ANAC)*

(Υπόθεση C-178/16) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Δημόσιες συμβάσεις έργων — Οδηγία 2004/18/EK — Άρθρο 45, παράγραφοι 2 και 3 — Λόγοι αποκλεισμού από τη συμμετοχή σε διαδικασία για τη σύναψη δημόσιας συμβάσεως — Δήλωση κατά την οποία δεν υφίσταται αμετάκλητη καταδικαστική απόφαση σε βάρος πρώην διαχειριστή ή πρώην μέλους της διοικήσεως της διαγωνιζόμενης εταιρίας — Αξίοποινη πράξη πρώην μέλους της διοικήσεως — Ποινική καταδίκη — Πλήρης και πραγματικός διαχωρισμός της θέσεως της διαγωνιζόμενης επιχειρήσεως από το μέλος της διοικήσεως — Απόδειξη — Εκτίμηση από την αναθέτουσα αρχή των σχετικών με την υποχρέωση αυτή απαιτήσεων)

(2018/C 072/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Impresa di Costruzioni Ing. E. Mantovani SpA, Guerrato SpA

κατά

Provincia autonoma di Bolzano, Agenzia per i procedimenti e la vigilanza in materia di contratti pubblici di lavori servizi e forniture (ACP), Autorità nazionale anticorruzione (ANAC)

παρισταμένων των: Società Italiana per Condotte d'Acqua SpA, Inso Sistemi per le Infrastrutture Sociali SpA

Διατακτικό

Η οδηγία 2004/18/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών, και ειδικότερα το άρθρο 45, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, στοιχεία γ', δ' και ζ', της οδηγίας αυτής, καθώς και οι αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της αναλογικότητας έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση δυνάμει της οποίας η αναθέτουσα αρχή δύναται:

- να λάβει υπόψη, υπό τις προϋποθέσεις που η ίδια έχει ορίσει, καταδικαστική απόφαση ποινικού δικαστηρίου σε βάρος του διαχειριστή ή μέλους της διοικήσεως διαγωνιζόμενης επιχειρήσεως, έστω και αν η απόφαση αυτή δεν έχει ακόμη καταστεί αμετάκλητη, για αξιόποινή πράξη που θίγει το επαγγελματικό της ήθος, στην περίπτωση που ο διαχειριστής αυτός ή το μέλος διοικήσεως αυτό έπαυσε να ασκεί τα καθήκοντά του εντός του έτους που προηγείται της ημερομηνίας δημοσίευσής της προκηρύξεως του διαγωνισμού, και
- να αποκλείσει την εν λόγω επιχείρηση από τη διαδικασία για τη σύναψη της επίμαχης συμβάσεως, με την αιτιολογία ότι η επιχείρηση αυτή, παραλείποντας να δηλώσει την καταδικαστική αυτή απόφαση, η οποία δεν έχει ακόμη καταστεί αμετάκλητη, δεν διαχώρισε τη θέση της πλήρως και πραγματικά από τις ενέργειες του εν λόγω διαχειριστή ή του εν λόγω μέλους της διοικήσεως.

(¹) EE C 232 της 27.6.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 20ής Δεκεμβρίου 2017 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Eni SpA, Eni Gas & Power France SA, Union professionnelle des industries privées du gaz (Uprigaz) κατά Premier ministre, Ministre de l'Environnement, de l'Énergie et de la Mer

(Υπόθεση C-226/16) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Ενέργεια — Τομέας του αερίου — Ασφάλεια του εφοδιασμού με αέριο — Κανονισμός (ΕΕ) 994/2010 — Υποχρέωση των επιχειρήσεων φυσικού αερίου να λαμβάνουν μέτρα για τη διασφάλιση του εφοδιασμού των προστατευόμενων πελατών με αέριο — Άρθρο 2, δεύτερο εδάφιο, σημείο 1 — Έννοια των «προστατευόμενων πελατών» — Άρθρο 8, παράγραφος 2 — Πρόσθετη υποχρέωση — Άρθρο 8, παράγραφος 5 — Δυνατότητα των επιχειρήσεων φυσικού αερίου να εκπληρώνουν την υποχρέωσή τους σε περιφερειακό ή σε ενωσιακό επίπεδο — Εθνική κανονιστική ρύθμιση που επιβάλλει στους προμηθευτές αερίου πρόσθετη υποχρέωση αποθήκευσης αερίου και της οποίας το πεδίο εφαρμογής περιλαμβάνει πελάτες που δεν συγκαταλέγονται στους «προστατευόμενους πελάτες» κατά την έννοια του κανονισμού 994/2010 — Υποχρέωση αποθήκευσης η οποία πρέπει να εκπληρωθεί σε ποσοστό 80 % στο έδαφος του οικείου κράτους μέλους]

(2018/C 072/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Eni SpA, Eni Gas & Power France SA, Union professionnelle des industries privées du gaz (Uprigaz)

κατά

Premier ministre, Ministre de l'Environnement, de l'Énergie et de la Mer

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 8, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 994/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 2010, σχετικά με τα μέτρα κατοχύρωσης της ασφάλειας εφοδιασμού με αέριο και την κατάργηση της οδηγίας 2004/67/EK του Συμβουλίου, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, με την οποία επιβάλλεται στους προμηθευτές φυσικού αερίου υποχρέωση αποθήκευσης αερίου της οποίας το πεδίο εφαρμογής περιλαμβάνει και τους πελάτες που δεν συγκαταλέγονται στους προστατευόμενους πελάτες που απαριθμούνται στο άρθρο 2, δεύτερο εδάφιο, σημείο 1, του κανονισμού αυτού, υπό την προϋπόθεση ότι τηρούνται οι προβλεπόμενοι από τις διατάξεις αυτές όροι, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.